

neljanurgeline kui kassil, niña nattuke pikkem. Teña koddopaik on pallawal Ahwrika maal, ja lõuna pool Asia maal. Piibli-ramatus rägitakse saggedast lõukoerast, kus tedda kõige tuggewamaks ellajaks niñetakse. Wañal ajjal olli nende püüdmine raske, ja tehti eñamiste süggawad augud maa sisse, nõnda kui meie paikus huntile, agga juhtus üks kord koggemata, et üks karjane kelle peale lõu tungis, oña kue teña ette wiskas, mis läbbi metsaline kohe waggaks läks ja tedda rahule jättis. Sellepärrast ei olle nüüd muud tarwis kui üks riide tük, mis ülle teña silmade katetakse, siis on ta ni wagga et tedda wõib kinni kõita; sest kõik teña rammu peab tal silmas seisma. Ka sellest tükkist on näha kudda Juñal iñimest tarkuse läbbi ülle kõige ellajade üllemaks on seadnud. Mõnni kentsakas luggu on jubba eñemuiste lõu-koerast kuulsaks sanud. Nõnda juhtus ükskord tee peal suur lõukoer ühe iñimese wasto, eitis wingudes nieha jalge ette, lakkus teña jalgu ja ei lasnud meest paigast minna. Wiimaks näggi ehmatanud mees et lõu jalg paistetand ja suur pind hawa sees olli, teña tõmbas pinna wälja ja löwwi lakkus kui koer teña kässi häeteggemise eest. Üks teine lõukoer tulli iñimese jure abbi palluma kui kont tal kurku kinni olli jänud. Lõu niñetakse ellajade kuñingaks, ja on tõe pooleşt üks hä süddamega wahwa ja kange loom, ehk ta küi kui nälg kange on iñimese ning muu loomade peale tungib. Teña wõib oña suured küüned kassi wiisi wälja ning sisse tõmmata; silmad ülgawad kui kõige elletamad küünlad; teña kontid on wägga tuggewad, otsego kiwwist tehtud ja peawad — kui mõñingad rägiwad — tulleraua wasto tulleşäddemid wälja andma; selle-pärrast wõib ta ühe raksuga igga looma nõnda maha rabbada et eñam ülleş ei tõuse. Seddawiisi tawpis 1705mal aastal lõu ühe iñimese ja 1807mal aastal ühe ärja, kellega ta ülle kiwwi aea eddasi läks. Teña rabbab ikke essiteks, tõstab siis kisja ja añustab wiimaks. Kui teña nälgas ehk wihane on, siis rapputab ta lakka ja lööb sabbaga wasto selga, kes sedda märki nääb ei tohi teña liggi minna. Ni pea kui üks obbone lõukoera aisu tunneb ei kula ta eñam waljadest egga suu-raudadest, waid pöggeneb otsekohe pakku; kui mees kes seljas istus maha sattab siis ei olle teñal middagi wigga, sest et löwwi järkis obbose järrel tükkab. Lõukoeraşt kes sabba ei liiguta, wõib iñimene julgest